

Auca dels Reis d'Igualada 1991

Avui amb gran complaença
plau-me dir-vos: Déu vos guard!
Que la festa que comença
31881206 i 41818.

Preparem aquest gran dia
amb quatre ratlles de vers,
perquè tingui poesia
l'aire de l'univers.

Per cap d'any nostra mainada
amb l'esguard molt commovent
dina la carta tancada
a l'amic patge Farak.

De les cartes, n'hi haque una
que això deia tristament:
«No vull res! Sols una engruna
de salvi i suavitat».

Amb veu baixa tots li diem
que aquest any han fet bondat:
alguns ploren, altres riuen
fent rotllana al seu costat.

Quatre dies d'incertesa
per als infants adolorats,
Són certes la promesa
dels reis tan desitjats?

Una dolça melodia
molt al llam es fa sentir,
Entre que l'infant somnia
dintre els plets del seu coixin?

Tots sentim en aquest dia
una cosa diferent,
una espurna d'alegria
que se'l posa al pensament.

La claror de mitja tarda
és ja un gris indolent,
la foscor no fa basarda
que és molt bella aquesta nit?

Tot respira benaurança
i avui tot es transparent,
és l'estrella que s'atansa
que ha vingut de l'Orient?

La gent espera ansiosa
el senyal dels tres coets,
la neua diu meraviosa
«Quan portaran els paquets?»

Ja s'acosten a Igualada,
malgrat el fred de la nit,
i una llum tornassolada
ens va entrar dintre del pit.

Un viure de realitat
i d'excelsa majesttat;
una estrella al cel suspesa
com a símbol d'omnipotència.

Ja és aquí la comitiva
embolcallada de llum,
té una gràcia que captiva
i tot l'aire es un perfum!

El primer, com cada anyada,
la visita a l'Hospital,
posar joia a la mirada
de l'amic que està malalt.

Quan arriben a la plaça
el rei blau, fa un parlament,
diu que sempre a cada casa
hi hagi amor i sentiment.

Una pluja de rosada
cau del cel prodigament;
són caramels per a la mainada
i els han dit de l'Orient.

Un seguici interminable
de crats de tres colors,
tenen la paraula amable
i l'esguard molt bondadós.

Resona fort la música
mentre un patge va cantant:
«Em vald dir noia bonica
per que avui m'agrades tant?»

T'hi enjany, cara menuda,
els tres reis t'estan mirant;
una joia mai viscuda
tindràs prompte al teu davant.

I tu, noia enlluernada
que potes tens l'esguard blau,
pensa sempre confiada
que aquests reis porten la pau.

I també moltes joguines
que segueix l'aparador;
una caseta per a nines
i una "mois" per al nen gran.

I per a tu, noia encicera,
l'abraçada i el petó
del colom que ja t'espera
amb el cor ple d'il·lusió!

Per als pares, una promesa
d'esperança per al demà,
una vida de tendresa
i un deïll que estimar.

I aquella avia tan velleixa
que té mes de morantia anys,
que li recorda el poeta
l'esperança del seu abis.

Porteu-nos moltes més coques,
pau, justícia i veritat!
I trieu-nos també nous
que en el cor han arrelat.

Una gent necessitada
els suplica pau i treball,
i una vida assegurada
que potser no han tingut mai!

Deu Neptú també demana
una força que ha pensat;
sense l'arma sobitana
es troba molt desvalgut.

Demanem per nostra terra
ja s'enfilen pel buit;
per que hi ha d'haver-hi guerra
sota un cel tan pur i blau?

El cristi amb lleugeresa
ja s'enfilen pel buit;
missatgers de la sorpresa
i del goig d'una il·lusió!

I llavors, quanta alegria
en la cara dels infants,
tot un món de fantasia,
de regals, es porten tants!

Als pares amb diligència
els donen bon mossatell,
però amb mesura i prudència,
que no vagen de gorolet!

I veiem el patge negre
i també el ros i el blanc,
que estirats els tres a terra
amb el tren tot van jugant.

Hi ha bullicia i gran gatzara
pels carrers de la ciutat;
la gent porta a la cara
el senyal de l'animat.

Els magis duen esperança
dintre l'Asil del Sant Crist,
inflexion fe i confiança
en el cor que estigué trist.

Si la cursa de la vida
a vegades és punyent,
excitem la veu que ens crida
d'aquests reis de l'Orient.

que ens diuen amb senzillesa
que estimem molt els infants!
Avui, carícies i tendresa,
comprensio quan seran grans!

Porteu també una llum clara
i més coïnter i unitat;
per als edils, que són encara
dels ciutadans de la ciutat.

Igualada culta i noble
compladora de les lles,
és llegat de nostre poble
la vinguda dels tres reis.

I us diem ara amb recança:
«Gràcies magis! Fins a l'any vinent!
Ens heu donat l'esperança
d'un món nou més resplendent!»

